

[Carsten Raft.]

Beskyldning, jeg har fremsat, at De har ladet alle andre arbejde og ikke selv har rørt en Finger i dette Tilfælde.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem har ogsaa anvendt den direkte Tiltaleform. Jeg har mindet om, at den kan ikke anvendes efter de parlamentariske Regler.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg vil blot sige til det ærede Medlem Hr. Carsten Raft, at der maa være en fundamental Misforstaaelse i denne Sag fra hans Side, naar det ærede Medlem stadig bruger det Udtryk som nu: de Myndigheder, der ikke har noget som helst med Indenrigsministeriet at gøre. Der gives overhovedet ingen Myndigheder i denne Sag, som ikke har med Indenrigsministeriet at gøre, og ingen Myndigheder, der kan foretage noget paa disse Omraader uden om Indenrigsministeriet. Derfor er de Forberedelser, det ærede Medlem har talt om, foregaaet i Hensyn til Indenrigsministeriets Tilladelse, Direktiver, Synspunkter og Anskuelser.

Til det ærede Medlem Hr. Drachmann skal jeg sige, at jeg forstod ikke helt hans Bemærkning. Jeg ved ikke, hvad det var, det ærede Medlem sagde til mig, men jeg har ikke betegnet det ærede Medlem som en Kanin. (Drachmann: Det var ogsaa mere omvendt). . . . jeg forstaaer slet ikke Forbindelsen. Men naar det ærede Medlem siger, at han maa bede mig absolut ikke blande mig i hans Forhold til hans Vælgere og Handelsstanden, maa jeg bestemt sige, at det kan jeg ikke undlade. Jeg husker, at det ærede Medlem engang har brugt det Udtryk om mig med Hensyn til Gentofte, at han havde mig boende derude. Der er noget af det samme over dette her, at Gentofte Handelsstand er det ærede Medlem Hr. Drachmanns. Det er en hel Misforstaaelse. Nej, naar vi kommer dertil, at det ærede Medlem her i Tinget og i øvrigt ogsaa i Pressen fremstiller Gentofte Handelsstand som en Handelsstand, der bloker Kunderne og søger at udnytte enhver Chance og paa alle Omraader sælger dyrere end her i København, maa jeg have Tilladelse til at protestere. Og naar jeg oven i Købet kan dokumentere, at det er ganske urigtigt, vil jeg endnu en Gang henstille til det ærede Medlem, at han ikke her paa Folketingets Talerstol bagtaler Gentofte Kommunes Handelsstand saaledes, som det er sket her i Dag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Da Ordskiftet imellem det ærede Medlem Hr. Rager og mig blev afbrudt før, idet Formanden lukkede af for de korte Bemærkninger, ønsker jeg at sige om Sagen endnu følgende: Naar det ærede Medlem har sagt her i Tinget i sin Tale i Gaar om mig følgende — (Munterhed) — ja det er forfærdelig morsomt, men jeg gentager: Naar det ærede Medlem har sagt om mig følgende: „Det ærede Medlem sagde, at alle disse Ordninger har ikke haft nogen Værdi, de har ikke betydet noget“, og jeg saa siger: dette findes ikke i min Tale, hvor kan det ærede Medlem paavise det i min Tale? det er forkert Citat — saa siger det ærede Medlem nu, at det er slet ikke noget Citat, det er en Gengivelse! Naar man er saa smidig, saa behændig og aaleglat, kan jeg godt forstaa, at man kan komme fra det paa den Maade, men jeg synes ikke, det er rigtig tiltalende, det er i alt Fald en Gengivelse, og jeg spørger det ærede Medlem, der er saa streng med Hensyn til at dømme andre: Kan han benægte, at denne Gengivelse af min Tale er forvansket?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Jeg maa endnu en Gang protestere imod den højtærede Indenrigsministers Udlægning af min Tale. Ministeren paastaar, at jeg bagtaler Handelsstanden i Gentofte. Det kan ikke være at bagtale Handelsstanden at sige, naar alt i Forvejen er dyrere derude, Husleje og alle andre Omkostninger — nogle af os betaler vore Biler selv —, at der ikke bliver Raad til at købe saa meget, naar der saa yderligere kommer forhøjede Skatter. Jeg maa derfor advare den højtærede Indenrigsminister mod at brandskatte den fortræffelige Handelsstands Kunder, saaledes at de ikke har Raad til at købe derude. Saa endnu en dybtfølt Protest, der maaske ogsaa vil vække det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs humoristiske Sans: Ministeren mente, at jeg engang havde sagt, at jeg havde ham boende derude. Jeg maa rigtignok sige, at min Beskedenhed er for stor til at sige slikt; hvis det virkelig beroede paa mig, om den højtærede Minister boede derude, boede han der ikke længere.